

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

PRIMLJENO:	15-11-2021	EOJN CUSTODIUM NEPOSREDNO E-MAIL
USTROJ. JED.	VRIJEDNOST	PRILOZI
KLASA:	UP/II-034-02/21-01/543	
URBROJ:	354-01/21-12	

Poslovni broj: Usll-272/21-6

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sutkinja toga suda Gordane Marušić-Babić, predsjednice vijeća, Dijane Vidović i Biserke Kalauz, članica vijeća, te sudske savjetnice Žanet Vidović, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja Agencije za podršku informacijskim sustavima i informacijskim tehnologijama d.o.o., Zagreb, Paljetkova 18, kojeg zastupa opunomoćenik Dominik Nizić, odvjetnik u Zagrebu, Savska cesta 41/XIII, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Koturaška 43/IV, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Zajednice ponuditelja Dokument IT d.o.o., Zagreb, Ulica grada Vukovara 269f, Algebra d.o.o. Zagreb, Maksimirска 58a, Atos IT Solutions and Services d.o.o., Zagreb Heinzelova 69 i Laus CC d.o.o., Dubrovnik, Vukovarska 23, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 21. rujna 2021.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev za poništenje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/21-01/543, urbroj: 354-01/21-9 od 21. lipnja 2021.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

1. Osporenim rješenjem tuženika poništена je odluka o poništenju za grupu 2, klasa: 575-10/19-01/02, urbroj: APIS IT-04-02-21-397 od 31. svibnja 2021., u otvorenom postupku javne nabave s namjerom sklapanja okvirnog sporazuma s jednim gospodarskim subjektom na vrijeme od tri godine, broj objave: 2019/S 0F2-0004881, predmet nabave: nabava roba i usluga s ciljem uspostave centra dijeljenih usluga s pratećim poslovnim uslugama (IAAS, SAAS, PAAS), po grupama (točka 1. izreke). U točki 2. izreke osporenog rješenja naloženo je naručitelju Agenciji za podršku informacijskim sustavima i informacijskim tehnologijama d.o.o., Zagreb da u roku od 8 dana od dana objave rješenja na internetskim stranicama Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave nadoknadi žalitelju Zajednici ponuditelja Dokument IT d.o.o., Zagreb, Algebra d.o.o., Zagreb, Atos IT Solutions and Services d.o.o., Zagreb i Laus CC d.o.o., Dubrovnik, troškove žalbenog postupka u iznosu od 20.000,00 kn.

2. Tužitelj osporava citirano rješenje tuženika zbog pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, pogrešne primjene materijalnog prava i bitne povrede odredaba postupka. U tužbi u bitnome navodi da je sukladno članku 403. stavku 3. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", broj: 120/16. – dalje: ZJN) dokazao

postojanje činjenica i okolnosti na temelju kojih je donio odluku o poništenju za grupu 2, koja je jasno i precizno obrazložena, kako bi ponuditeljima koji su podnijeli valjane ponude te koji imaju legitimna očekivanja da upravo oni budu odabrani, bilo jasno da su nastupile nepredviđene okolnosti zbog kojih mora odustati od pokrenutog postupka javne nabave za predmetnu grupu. U bitnome ponavlja razloge za donošenje odluke o poništenju postupka, te pojašnjava da je osim nedostatka finansijskih sredstava razlog za poništenje postupka bilo i donošenje Strategije unapređenja i modernizacije sustava državne riznice 2020. – 2024. u veljači 2020. godine (dalje: Strategija), čije donošenje za posledicu ima potrebu izmjene funkcionalne specifikacije za predmet nabave. Ističe da su Ministarstvo financija, Ministarstvo uprave i Središnji državni ured za razvoj digitalnog društva (dalje: SDURDD), koji je preuzeo poslove djelokruga Ministarstva uprave, u svojim očitovanjima naveli nužnost provedbe iz horizontalne analize i revidiranja tehničkih specifikacija budući da točni korisnici i potrebne funkcionalnosti nisu na odgovarajući način predviđene tehničkim specifikacijama. Smatra također da su nastupili uvjeti za poništenje postupka javne nabave budući da Ministarstvo uprave, nakon donošenja odluke Vlade Republike Hrvatske iz travnja 2020., nije zatražilo suglasnost ministra financija. Ističe da su uvjeti za poništenje postupka javne nabave zbog finansijskih sredstava egzistirali i u lipnju 2020., kada ga je Ministarstvo uprave obavijestilo da je zbog gospodarskih kretanja uslijed pandemije COVID-19 promijenilo planirane proračunske aktivnosti, nakon čega je on sukladno svojoj obvezi, postupajući pažnjom dobrog stručnjaka, više puta tražio očitovanje od Ministarstva uprave i SDURDD-a da li postoje osigurana sredstva za predmetnu nabavu, pa da tuženik pogrešno zaključuje da je obrazloženje odluke u tom dijelu proturječno. Smatra da dopis Ministarstva financija od 2. studenog 2020. ne dokazuje da su potrebna sredstva osigurana niti da će biti osigurana, a da je iz izmijenjenog državnog proračuna, šifra A757024, OP Konkurentnost i kohezija vidljivo smanjenje proračuna za 50,000.000,00 kn (str. 368) a pod šifrom 563 Europski fond za regionalni razvoj (ERDF) vidljivo je smanjenje proračuna za 42,500.000,00 kn (str. 369), dok se ovaj predmet nabave financira upravo iz Europskog fonda za regionalni razvoj kroz operativni program Konkurentnost i kohezija. Navodi nadalje da je Ministarstvo upravo u Planu nabave za 2019. godinu, koji je donesen sukladno članku 28. stavku 1. ZJN-a, predvidio predmetnu nabavu, dok u Planu nabave za 2020. godinu ista nije predviđena, niti ju je predvidio SDURDD u Planu nabave za 2020. i 2021. godinu. Smatra neprihvatljivom ocjenu tuženika, budući da Ministarstvo uprave niti SDURDD niti u jednom dopisu nisu potvrdili da su sredstva za predmetnu nabavu osigurana odnosno da će biti osigurana te da u planovima nabave nemaju predviđenu stavku za istu. Navodi da je za provedbu horizontalne analize i revidiranje tehničkih specifikacija, što ne spore niti tuženik niti zainteresirana osoba, zbog velikog broja korisnika i kompleksnosti sustava potreban znatan vremenski period, te da također ne postoji prijepor oko činjenice da je broj korisnika sustava i tehničke specifikacije predmeta nabave potrebno izmijeniti. Smatra da je dokazao da se radi o okolnosti koja bi dovela do bitno drugačije dokumentacije o nabavi, kako to propisuje članak 298. stavak 1. točka 2. ZJN-a. Obrazlaže da je koristeći analogiju kao jednu od metoda tumačenja prava, sukladno odredbi članka 293. stavka 2. ZJN-a ocijenio da pregovaranje u vezi predmeta nabave (tehničkih specifikacija) ne bi bilo dopušteno niti u fazi izvršenja ugovora kroz izmjene ugovora i okvirnog sporazuma. Budući da se u ovoj pravnoj stvari radi o potrebi za izmjenom tehničkih specifikacija koje određuju predmet nabave, ističe da je dokazao da je donošenje Strategije okolnost zbog koje bi došlo do sadržajno

bitno drugačije dokumentacije o nabavi da je bila poznata prije pokretanja postupka. Predlaže stoga da ovaj Sud osporeno rješenje poništi te odbije žalbu zainteresirane osobe i zahtjev za naknadu troškova žalbenog postupka. Potražuje naknadu troškova spora za sastav tužbe u iznosu od 3.125,00 kn.

3. Tuženik se u odgovoru na tužbu protivi tužbenim navodima iz razloga navedenih u obrazloženju osporenog rješenja. Upućuje na odredbu članka 311. ZJN-a, prema kojoj svaki naručitelj ima obvezu završiti postupak javne nabave, a koji se završava izvršnošću odluke o odabiru ili poništenju. Istiće da je u konkretnom slučaju tužitelj postupak pregleda i ocjene ponuda sukladno članku 290. stavku 1. ZJN-a okončao 30. listopada 2019., nakon isteka roka za donošenje odluke propisanog točkom 36. Dokumentacije o nabavi, te da iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponude za grupu 2 proizlazi da u toj fazi postupka nije utvrđio postojanje razloga za poništenje predmetnog postupka javne nabave (točka 28. Zapisnika), već je utvrđio postojanje valjane i ekonomski najpovoljnije ponude koja je predložena za odabir tj. sklapanje okvirnog sporazuma/ugovora o javnoj nabavi (točka 26. i 31. Zapisnika), s time da nije donio i odluku o odabiru, već je po proteku dvije godine od okončanja pregleda i ocjene ponude donio odluku o poništenju postupka javne nabave za predmetnu grupu zbog promjena određenih okolnosti. Ostaje kod utvrđenja iz žalbenog postupka da, iako je notorno da su se u periodu od gotovo dvije godine promijenile mnoge okolnosti, pa tako i sadržaj Državnog proračuna, okolnosti na koje se tužitelj poziva ne predstavljaju razloge za poništenje postupka javne nabave iz članka 298. stavka 1. ZJN-a, imajući u vidu odredbe dokumentacije o nabavi, sukladno kojima u slučaju pomanjkanja finansijskih sredstava kao i eventualnih promjena broja krajnjih korisnika sustava, stvarna realizacija ovisi o stvarnim potrebama i finansijskim mogućnostima naručitelja kroz cijelo vrijeme trajanja okvirnih sporazuma i naručitelj nema obvezu nabaviti sve količine navedene u Troškovniku, te je predviđena i mogućnost izmjene ugovora o javnoj nabavi. Nadalje navodi da iz Zapisnika o pregledu i ocjeni ponude ne proizlazi da se naručitelj bilo kome obraćao s upitom jesu li osigurana sredstva za odabir ekonomski najpovoljnije ponude. U odnosu na moguće preklapanje funkcionalnosti dvaju sustava, kao posljedice izmjene relevantnih propisa, ponavlja da je odredbama dokumentacije o nabavi omogućena prilagodba uvjeta i zahtjeva vezanih za izvršenje ugovora. Istiće da ne postoji odredba prava javne nabave prema kojoj javni naručitelji imaju obvezu i pravo provesti samo one postupke navedene u planu nabave. Napominje da se plan nabave donosi za tekuću godinu, što znači da se određeni postupak javne nabave, koji nije dovršen u tekućoj godini neće prebacivati niti je evidentiran u planu nabave naredne godine jer se taj postupak neće iznova pokretati, pa smatra da sadržaj plana nabave nije dokaz o eventualno rezerviranim, raspoloživim finansijskim sredstvima, niti je nepostojanje sredstava za realizaciju konkretnog postupka javne nabave dokazano time što taj postupak nije predviđen u Državnom proračunu za 2020. i 2021. godinu, imajući u vidu da je Ministarstvo financija svojim dopisom od 2. studenog 2020. izjavilo da realizacija tog postupka odnosno plaćanje dospjelih obveza neće ni na koji način biti ugroženo. Nadalje navodi da tužitelj neosnovano poništenje postupka smatra opravdanim iz razloga što bi izmjene tehničkih specifikacija bile protivne članku 293. stavku 2. ZJN-a, kojim je propisana zabrana pregovaranja u vezi s predmetom nabave, s obzirom da je ZJN člancima 314. – 321. predvidio mogućnost izmjene ugovora, pa i u situaciji kada su u pitanju izmjene tehničkih specifikacija te na taj način dozvoljava realizaciju ugovora s izmijenjenim tehničkim karakteristikama u odnosu na one propisane dokumentacijom o nabavi, a

obveza provedbe potpuno novog postupka javne nabave propisuje se samo ako su u pitanju značajne izmjene (članak 314. stavak 2. ZJN). Istiće da je za poništenje postojećeg postupka i provedbu novog postupka javne nabave potrebno utvrditi koje konkretno tehničke karakteristike je potrebno mijenjati, na koji način i u kojem opsegu, a sve kako bi se utvrdio utjecaj svake potrebne promjene na ukupnost predmeta nabave i time odredilo radi li se o značajnim izmjenama u smislu odredaba ZJN-a koje opravdavaju poništenje postupka javne nabave, što tužitelj u predmetnom žalbenom postupku niti u tužbi nije dokazao. Predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

4. Zainteresirana osoba, Zajednica ponuditelja, nije dostavila odgovor na tužbu.
5. Tužitelj u očitovanju na odgovor tuženika navodi da tuženik nije meritorno ocjenjivao da li se radi o bitnoj izmjeni tehničkih specifikacija u konkretnom slučaju, već je na navode tužbe odgovorio na isti način kao i u predmetu UsII-273/21, u kojem je on objašnjavao utjecaj novih Uredbi na te promjene, a ne utjecaj nove Strategije. Smatra da tuženik nije naveo razloge zbog kojih ne prihvata njegovu analizu potrebnih izmjena u tehničkim specifikacijama iznesenu u tužbi, pa da odgovor kao niti pobijano rješenje ne sadrže razloge o odlučnim činjenicama. Istiće da je rok za donošenje odluke o poništenju ili o odabiru iz članka 302. ZJN-a instruktivan, te njegovo prekoračenje nije od utjecaja na zakonitost postupka javne nabave. Ponavlja da postupak javne nabave nije poništen zbog razloga koji bi bili na strani ponuditelja nego zbog promjene zakonskog uređenja i nedostatka finansijskih sredstava, te da činjenica što je u Zapisniku o pregledu i ocjeni ponuda utvrđena valjanost pristiglih ponuda nije u suprotnosti sa utvrđenim razlozima za poništenje postupka, kao i da isti nije poništen zbog okolnosti koje je naručitelj predvidio u dokumentaciji o nabavi. Smatra pogrešnim i protivnim članku 28. stavku 1. ZJN-a tumačenje tuženika da određeni postupak nabave koji nije dovršen u tekućoj godini neće biti evidentiran u planu nabave naredne godine, s obzirom da je tom odredbom jasno propisano da se u planu nabave, a kasnije u registru ugovora, navode svi predmeti. Ponavlja da je dokazao postojanje razloga na temelju kojih je donio odluku o poništenju postupka javne nabave i ostaje kod tužbe i tužbenog zahtjeva.

6. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

7. Ispitujući osporeno rješenje sukladno članku 31. i članku 55. stavku 3. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine", broj: 20/10., 143/12., 152/14., 94/16. i 29/17. – dalje: ZUS), ovaj Sud nalazi da ne postoji razlozi zbog kojih se rješenje tužbom pobija te istim nije povrijeđen zakon na štetu tužitelja.

8. Prema podacima spisa i navodima stranaka nije sporno da je tužitelj, kao naručitelj odlukom od 31. svibnja 2021., doneesenom nakon postupka pregleda i ocjene ponuda provedenog 30. listopada 2019., poništio predmetni postupak javne nabave za grupu 2 Sustav za upravljačko i troškovno računovodstvo i javnu nabavu na temelju članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN-a. Iz obrazloženja navedene odluke razvidno je da je postupak javne nabave poništen zbog izmjene relevantnih propisa (donošenje Strategije unapređenja i modernizacije sustava Državne riznice 2020. – 2024.) tijekom provedbe predmetnog postupka, što je dovelo do novih okolnosti koje zahtijevaju promjene u tehničkim specifikacijama predmeta nabave, a u dijelu upravljačkog i troškovnog računovodstva za proračunske korisnike, kao i zbog nedostatka finansijskih sredstava, pozivajući se na Odluku o izmjenama i dopunama Državnog proračuna RH za 2019. godinu i projekcija za 2020. i 2021. godinu ("Narodne novine", broj: 111/19.) i Državni proračun za 2020. godinu s projekcijama za 2021. i 2022. godinu ("Narodne novine", broj: 117/19.) te Odluku o ograničavanju korištenja

sredstava predviđenih Državnim proračunom Republike Hrvatske i finansijskim planovima izvanproračunskih korisnika Državnog proračuna za 2020. godinu (Odluka Vlade RH od 2. travnja 2020.), navodeći pri tome da se radi o okolnostima odnosno izmjenama nastalim nakon isteka roka za dostavu ponuda.

9. Prema stanju spisa i obrazloženju osporenog rješenja razvidno je da je tuženik odlučujući o žalbi zainteresirane osobe protiv citirane odluke o poništenju postupka javne nabave za grupu 2 od 31. svibnja 2021. razmotrio sva odlučna pravna i činjenična pitanja, te je za svoju odluku dao valjane, pravno relevantne razloge utemeljene na podacima spisa i pravilnoj primjeni i tumačenju mjerodavnih odredaba materijalnog prava.

10. U obrazloženju osporenog rješenja tuženik je iznio iscrpne i argumentirane razloge zbog kojih je ocijenio da tužitelj nije dokazao da su okolnosti na koje se poziva valjana osnova za poništenje postupka javne nabave iz članka 298. ZJN-a, pozivajući se na mjerodavne odredbe Dokumentacije o nabavi (točka 8., točka 43., točka 2.3.11. Priloga 6.2.), čiji sadržaj citira, te na spisu priloženu dokumentaciju. Pri tome tuženik je uzeo u obzir i dokaze odnosno dokumentaciju, kao i propise (izmjenu) na kojima je tužitelj temeljio svoju odluku (dopis Ministarstva uprave od 4. lipnja 2021., Strategija, Državni proračun za 2019. i projekcija za 2020. i 2021. godinu, te Državni proračun za 2020. godinu s projekcijama za 2021. i 2022. godinu), a na koje se tužitelj poziva i u tužbi.

11. S obzirom na podatke u spisu i prema ocjeni ovoga Suda tužitelj nije sukladno članku 403. stavku 3. ZJN-a dokazao postojanje okolnosti iz članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN zbog kojih bi došlo do sadržajno bitno drukčije obavijesti o nadmetanju ili dokumentacije o nabavi, da su bile poznate prije odnosno iz točke 1. istog članka zbog kojih ne bi došlo do pokretanja postupka javne nabave, da su bile poznate prije. Naime, iz navoda samog tužitelja proizlazi da prije donošenja odluke o poništenju postupka javne nabave činjenice glede nedostatka finansijskih sredstava nisu utvrđene na nesumnjiv način, budući da od nadležnog Ministarstva uprave odnosno SDURDD nije pribavio podatak (informaciju) o tome da finansijska sredstva za sklapanje ugovora /okvirnog sporazuma za projekt uspostave Centra dijeljenih usluga nisu osigurana, a imajući u vidu dopis Ministarstva financija od 2. studenog 2020., prema kojem su za provedbu ovog projekta korisniku Ministarstvu uprave odnosno SDURDD-u odobrena bespovratna sredstva Europske unije te se njihovo trošenje u državnom proračunu planira sukladno gotovinskom načelu, dakle u godini u kojoj se uistinu očekuje i plaćanje, a u slučaju da u pojedinoj godini dođe do odstupanja između predviđenih i stvarno potrebnih sredstava Zakonom o proračunu dana je fleksibilnost kod izvršavanja, te plaćanje dospjelih obveza neće biti ni na koji način ugroženo. Stoga sama činjenica što iz Državnog proračuna za 2020. i 2021. nije vidljivo da li su osigurana sredstva za predmetni postupak javne nabave, na što se tužitelj poziva u svojoj odluci, kao i u tužbi, nije dokaz o nepostojanju potrebnih sredstava, kao niti činjenica što provedba ovog postupka javne nabave nije predviđena i u planovima nabave za 2020. i 2021., kako to pravilno navodi tuženik u odgovoru na tužbu.

12. Također, kraj činjenice da iz podataka spisa nije razvidno da li je prije donošenja odluke o poništenju postupka javne nabave zatražena suglasnost ministra financija u smislu točke VII. Odluke Vlade Republike Hrvatske od 2. travnja 2020. ("Narodne novine", broj: 41/20), imajući u vidu da se radi o provedbi projekta sufinanciranog bespovratnim sredstvima Europskog fonda za regionalni razvoj kroz operativni program Konkurentnost i kohezija, u kom slučaju obveznici mogu nastaviti provoditi

postupke javne nabave, tužitelj se neosnovano poziva na navedenu Odluku kao opravdani razlog za poništenje predmetnog postupka javne nabave.

13. Nadalje, suprotno navodima tužitelja, tuženik je analizirao navode iznesene u odluci o poništenju o potrebi izmjena tehničkih specifikacija uslijed izmjene propisa, prvenstveno donošenja nove Strategije. I prema ocjeni Suda, s obzirom da se prema dokumentaciji o nabavi naručitelj ne obvezuje na realizaciju svih količina navedenih u Troškovniku, u kojem je predviđena okvirna količina predmeta nabave, već stvarna realizacija ovisi o stvarnim potrebama i finansijskim mogućnostima naručitelja, te s obzirom da je predviđena mogućnost izmjene ugovora o javnoj nabavi i okvirnog sporazuma u slučaju razloga na strani naručitelja, kao što su promjene u organizaciji ili poslovnim procesima, promjene u sustavu upravljanja i kontrole korištenja EU fondova i druge slične objektivne okolnosti koje utječu na izvršenje ugovora o javnoj nabavi (točka 8. DON-a), tužitelj je dao dostatne i argumentirane razloge za ocjenu da moguće preklapanje funkcionalnosti sustava uslijed izmjene propisa ne predstavlja okolnosti zbog kojih bi došlo do bitno drukčije obavijesti o nadmetanju ili dokumentacije o nabavi, imajući u vidu i to da tužitelj nije na nesporan način i konkretno utvrdio opseg (doseg) i važnost promjena za koje navodi da su moguće u odnosu na postojeći opis predmeta nabave. Također tužitelj ničim ne dokazuje tvrdnju da broj proračunskih korisnika određen u tehničkim specifikacijama nakon donošenja Strategije ne odgovara stvarnim potrebama, već samo navodi da bi provedba horizontalne analize zbog velikog broja potencijalnih korisnika sustava i kompleksnosti tog sustava mogla dugo trajati, pozivajući se na načelo ekonomičnosti i obvezu provođenja javne nabave na učinkovit način. Stoga je tuženik pravilno ocijenio da činjenica što tužitelj prema vlastitim navodima, nema informacije o točnom broju i vrsti korisnika sustava, sama za sebe ne predstavlja okolnost zbog koje bi došlo do sadržajno bitno drukčije obavijesti o nadmetanju ili dokumentacije o nabavi, pa time niti valjni razlog za poništenje postupka javne nabave.

14. S obzirom da je prema odredbi članka 314. stavka 2. ZJN-a javni naručitelj obvezan provesti novi postupak javne nabave u slučaju značajnih izmjena ugovora o javnoj nabavi tijekom njegova trajanja, sud prihvata stajalište tuženika da je kod utvrđivanja radi li se o značajnim izmjenama, koje zahtijevaju poništenje postojećeg postupka javne nabave, potrebno utvrditi konkretno koje tehničke karakteristike je potrebno mijenjati, na koji način i u kojem opsegu, da bi se utvrdio utjecaj tih promjena na ukupnost predmeta nabave, što tužitelj u žalbenom postupku niti u tužbi nije dokazao. Stoga niti pozivanje na zabranu pregovaranja u vezi predmeta nabave (tehničkih specifikacija) sukladno članku 293. stavku 2. ZJN-a u fazi izvršenja ugovora kroz izmjene ugovora ili okvirnog sporazuma nije od utjecaja na drugačije rješenje predmetne stvari.

15. Slijedom navedenog tuženik je pravilno utvrdio da postupak koji je prethodio donošenju odluke o poništenju postupka javne nabave nije zakonito proveden, te da okolnosti na koje se tužitelj u navedenoj odluci poziva, a koje su nastupile nakon pregleda i ocjene ponude, ne predstavljaju okolnosti iz članka 298. stavka 1. točke 2. ZJN-a zbog kojih je javni naručitelj obvezan poništiti postupak javne nabave. Stoga je osporenim rješenjem donešenim u granicama zakonom propisanih ovlasti, sukladno članku 425. stavku 1. točki 4. ZJN-a pravilno predmet vraćen tužitelju na ponovno postupanje.

16. Kako navodi tužbe nisu osnovani niti od utjecaja na drugačije rješenje predmetne upravne stvari, na temelju članka 57. stavka 1. ZUS-a odlučeno je kao u točki I. izreke.

17. S obzirom da tužitelj nije uspio u sporu, zahtjev za naknadu troškova upravnog spora odbijen je na temelju članka 79. stavka 4. ZUS-a (točka II. izreke).

U Zagrebu 21. rujna 2021.

Predsjednica vijeća
Gordana Marušić-Babić, v.r.

Za točnost otpravka - ovlašteni službenik

Tanja Nemčić

